

A termő fa

Két héttel ezelőtt, megmetszettem a Fiúotthon udvarában lévő fügefát. Emlékeztem, hogy két-három éve foglalkoztam vele először, mióta a Fiúotthonban lakom. Nagy csodálat vett erőt rajtam, mert azóta elmúlt a betegsége. Előtte mindenféle gombák, fülledések voltak rajta, tetvek támadták meg, ágai össze-vissza nőttek.

Még ott csüngtek a tavaly fennmaradt fűgék is: összeaszottan, feketén. Kezemben csak úgy csattogott a metszőolló kése, hullottak a száraz, satnya ágak. Néha megálltam, szemügyre vettem az ágakat, nehogy több kárt tegyek, mint hasznot. Hol vágjam el, mit érdemes meghagyni? Nem sok közöm van a fametszéshez, hisz nem vagyok kertész, de annyira érdekelt a feladat: megszabadítani a terméketlen ágaktól. Olyan termést hozzon, ami kívánatos és ennivaló! Nem kell, hogy sok legyen, hanem csak szép, egészséges.

Az ember százszorta érzékenyebb, mint bármelyik fa. Akik megvetett, vagy sorstalan emberekért fáradoznak, azok tudják, hogy

mennyi harccal, kudarccal, győzelemmel, fájdalommal, dilemmával jár egy-egy személy gondozása; tanítani, segíteni, példát adni, eligazítani, helyére rakni, menny felé vezető utat megmutatni, stb.

Jézus a Lukács 13,6-ban egy történetet mond a körülötte lévőknek. Egy fügefáról beszél, ami egy ember (gazda) tulajdonában van. Ez a fa három éve nem termett gyümölcsöt. A gazda, mivel nem látott ez idő alatt a fán gyümölcsöt, eldöntötte, ki kell vágni, mert csak foglalja a földterületet. A kertész, aki a körülményeket látva, de a reményt nem feladva minden szakmai tudásával meggyőzve kérte: csak még egy évet adjon neki!

Minden ember Isten tulajdonában van. Azok is, akik a társadalom perifériájára kerültek, csak sokan nem vesznek tudomást róluk. Nekünk megadatott az kegyelemből, hogy megmetsszük, levágjuk a satnya ágakat, termést remélve! Mi is lehetünk ilyen kertészek...

Sinka Gábor, szociális gondozó

Aktuális pályázatainkról, projektjeinkről

A 2005-ben indult HEFOP-pályázatunk dologi és pénzügyi teljesítése 2007. augusztus végével lezárult. Témája a szociális területen dolgozó szakemberek képzése volt, amit négy ötnapos és szolgálati területenként hat-hat kétnapos oktatás keretében szerveztünk meg. A munkatársakkal közösen együtt töltött időt nagyon élveztük mindnyájan, és olyan ismereteket szereztünk, amelyeknek nagy hasznát vesszük szolgálatunk, munkánk és személyes életünk során is.

Azonban a pályázatot kezelő és ellenőrző szervezet még a mai napig nem utalta ki részünkre a támogatásból fennmaradó 2,9 millió forintot, ami főleg az ő programkezelési és adminisztrációs lassúságukon (tehetetlenségükön) múlik. Ezt az összeget addig, amíg ki nem utalják, magánkölcsönből fedezzük.

2008 augusztusában visszakaptuk a kiskunmajsai Menedékváros Hajléktalanok Átmeneti Otthonának működési engedélyét, így szeptember 1-jével szolgálatba álltak a munkatársak, és megkezdtük a hajléktalanok fogadását. Azonban a működési engedéllyel a költségvetési törvény szerint nem járt együtt az állami normatív támogatás, így a szeptember-december közötti 9,6 millió forintos működési és bérköltség fedezetlen volt.

Támogatási kérelmet adtunk be a Hajléktalanokért Közalapítványhoz, hogy meglévő forrásaikból járuljanak hozzá a Hajléktalanok Átmeneti Otthonának működtetéséhez. Választ csak jóval később kaptunk.

Eközben a Szociális és Munkaügyi Minisztérium pályázatot írt ki a szakosított vagy nappali ellátást nyújtó intézmények számára a működést veszélyeztető, nem várt ellátási problémák megoldására. A kieső normatíva 2/3 részére pályáztunk, amit majdnem teljes egészében meg is nyertünk – tudtuk meg 2009. február végén. A pályázat utófinanszírozású, azaz a támogatási szerződés aláírása (2009. április) és a pályázatban szereplő program megvalósulása (2008. dec. 31.) után beszámolási és elszámolási kötelezettségünknek rövid határ-

időn belül eleget kellett tennünk, majd miután azt a kezelőszervezet maradéktalanul elfogadta, 15 napon belül utalta át az elnyert támogatást.

Időközben a Hajléktalanokért Közalapítványtól azt a választ kaptuk, hogy az előzőleg beadott támogatási kérelmet adjuk be újra, más formában: 2009 elején pályázati lehetőséget írtak ki a téli nehéz időszak megnövekedett költségeinek támogatására. Februárban beadott 2 millió forintos pályázatunkról a napokban tudtuk meg, hogy nem nyert, mert a 30 millió forintos keret többszörösére nyújtottak be igényt a pályázó szervezetek.

A 2009-es év nagy pénzügyi kihívása, hogy uniós pályázati forrásból (elszámolási rendszere hasonló a HEFOP-éhoz) a budapesti területű Mamásotthon korszerűsítésére eredményes pályázatot adtunk be, amely szintén utófinanszírozott lesz, és Alapítványunknak 4 millió forint önrésszel kell részt venni a megvalósításban.

Most készül a 2008-as NCA működési pályázatunk elszámolása, aminek keretében az elmúlt évben 3,9 millió forintot nyertünk, amit a támogatási szerződés aláírása után rövid időn belül folyósítottak is. A 2009-es működési pályázatunkat a napokban bírálták el, ennek keretében egymillió-ötvenezer forintot nyertünk, ami jól tükrözi a

gazdasági helyzetet, mert az elmúlt évek során ugyanilyen pályázaton a többszörösét nyertük ennek az összegnek. Az idei évben megítélt összegért is hálásak vagyunk.

Nyertünk a stratégiai tervezési célú pályázaton – még ha csökkentett összeget is –, amely lehetővé teszi a következő hónapokban, hogy a Menedék szolgálatok jövőképe szakszerűen legyen feltárva, készüljön átfogó tervezés, és dokumentum a munkatársak által.

Vezetőink különösen örülnek ennek a lehetőségnek.

A Fiúotthon két pályázatát elutasították, készül egy újabb, amely gépészeti felújítást céloz meg. Ezt követően lehet majd a homlokzatot vízmentesíteni és felújítását befejezni.

A pályázati lehetőségeket igyekszünk kihasználni, sajnos, amint a leírtakból kitűnik, nem mindig eredménnyel. Illetve az eredményes pályázataink pénzügyi forrásához igen lassan jutunk hozzá.

Ráczi Tünde, irodavezető

Missziói hétvége Tóalmáson

Január 24-25-én Tóalmásra hívta meg a Menedéket az Élet Szava Alapítvány vezetősége, hogy ott beszámoljon misszióterületeiről. Nagy tablókön pillanatképeket lehetett látni mindennapjainkról, a képekhez rövid ismertető is készült. A Menedék Alapítvány különböző területeiről képekkel illusztrált beszámolók hangzottak el a jelenlévők felé, illetve az istentiszteleten énekelt a bodrogi vegyeskar. Az alkalom végén gyűjtést szerveztek számunkra, melyet ezúton is szeretnénk megköszönni.

BUDAPEST

Megújul a Mamásotthon

A hatékonyabb segítségnyújtást célozza meg az a fejlesztés, amely az Alapítvány XXII. kerületi Családok Átmeneti Otthonában indult 2009 júliusának elején. Alapítványunk európai uniós forrást nyert a Közép-Magyarországi Operatív Program Bentlakásos intézmények korszerűsítése című pályázatán. A 2010. szeptember 30-i határidővel megvalósuló fejlesztés költségvetése

mintegy 40 millió forint, melyből a támogatás mértéke 90%, azaz több mint 36 millió forintot tesz ki.

A Mamásotthon 1994-ben került kialakításra 30 férőhellyel, azóta is maximális kihasználtsággal működő gyermekvédelmi intézmény. A befogadás komplex segítségnyújtást jelent a Mamásotthonban, amellyel, hogy átmeneti lakhatást biztosít a hátrányos helyzetű (hajléktalan, otthonról elkerült vagy erőszak miatt menekülő) gyermekek és anyák számára az ország minden részéről. A keresztény életvezetésre és takarékosságra neveléssel, a felelősségtudat erősítésével, szociális gondozással, családterápiával és foglalkozásokkal segítik a gyermek és az anya személyiségfejlődését Huszár Géza intézményvezető irányításával az itt dolgozó szakképzett munkatársak.

A XIX. század végén épült ház 10 lakószobából, játszószobából, konyhából, étkezőből, 2 irodából, 1 gondnoki lakásból és egy mosókonyhából áll. A több mint 100 éves épületben az eseti átalakításokat az Alapítvány pályázati pénzből oldotta meg eddig, de mindig csak a legszükségesebb korszerűsítésekre jutott forrás. Korszerűtlen a hőszigetelési rendszer, a falak beáznak, nincs lehetőség akadálymentes közlekedésre, a jelenlegi burkolat helyenként balesetveszélyes, nincs kialakítva akadálymentes vizesblokk, a beltéri ajtók keskenyek. Az Otthonban jelenleg 2 elavult számítógép áll rendelkezésre a munkakereséshez, tudásbővítéshez.

Az épület fejlesztésével, az eszköz-korszerűsítéssel, a komfortosabb életfeltételekkel javul az ellátás színvonala, energiatakarékossá válik az üzemeltetés. A földszint akadálymentesítésével, mozgássérült vizesblokk és kiskonyha

kialakításával lehetőség nyílik a fogyatékkal élő rászorulókat befogadására is. A hallássérültek érdekében az egyik szobába indukciós hurkot (mely vezeték nélküli hangátvitelt tesz lehetővé) telepítenek. Az új számítógépekkel javul az édesanyák munkalehetőségekről való tájékozódása, így a társadalmi integráció esélye is.

A pályázat projektmenedzsere a Menedék Alapítvány kuratóriumának elnöke, Kovács Zoltán, akinek a munkáját okleveles építőmérnök műszaki menedzser, mérlegképes könyvelői végzettségű pénzügyi felelős és egy rehabilitációs szakmérnök segíti. További információ: www.menedekalapitvany.hu

Vas Dóra, a MATRIX Consulting Bt.
kommunikációs tanácsadója

Ha Isten tervez, Ő cselekszik is

2008 nyarán érdeklődve nézegettem a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség honlapján kiírt pályázatokat, reménykedve abban, hogy hátha akad egy olyan közöttük, amit a Mamásotthon fejlesztése céljából megírhatnánk. És volt egy, amely úgy nézett ki, kedvező lehetne számunkra. Az adott összeget bentlakásos intézmények korszerűsítésére szánta az Európai Unió. Bár ekkor észrevettem a kiírást, de egy olyan nyári időszakunk volt, amikor többen a munkatársaim – és én is – kivettük az éves szabadságunkat. Így az egyéb munka és a hiányzások miatt feledésbe merült a pályázat.

Aztán jött a nyár vége és ismét felmentem a honlapra. Egy rendkívül rövid határidő jelent meg a beadásra vonatkozóan. Ennek ellenére, munkatársaimmal úgy láttuk jónak, ha hozzálátunk. A rendelkezésre álló idő alatt folyamatosan dolgoztunk rajta kisebb-nagyobb akadályokkal, amiket csodával határos módon sikerült megoldanunk. Az utolsó napig írtuk a pályázatot, de egy nagyobb horderejű feladatrészt nem sikerült befejeznünk. Tudtuk, így nem tudják pozitívan elbírálni a pályázatunkat. A leadási határidő előtt este még egyszer felmentem az ügynökség honlapjára, és csodát láttam: a határidőt az utolsó napon egy hónappal meghosszabbították.

Ez a hónap elég volt arra, hogy a munkánk pontosítása érdekében egy szakembert kérjünk meg, legyen segítségünkre a pályázat végleges megírásában. Bár nagyon rövid volt a határidő, ennek ellenére elvállalta és nagy segítségünkre

volt. Ezúton is szeretnénk neki és mindazoknak köszönetet mondani, akik bármilyen formában hozzátettek ahhoz, hogy ez a pályázat beadásra kerüljön.

A történetet úgy kezdtem, hogy amit Isten nekünk szánt, azt megkapjuk. Legyenek bármilyen akadályok előttünk, Ő segít nekünk azt elgördíteni. Olyan jó tudni azt, hogy Ő nem csak utat jelöl ki nekünk, nem csak feladatokkal lát el, hanem a legnagyobb részt Ő vállalja belőlük. Higgyük el, Neki terve van az életünkkel, terve van a hétköznapijainkkal és az ünnepeinkkel is egyaránt. Ő tudja, mikor mit kell tennünk. Célja van a munkánkkal, a szabadidőnkkel. Velünk!

„Az én családom”, a 6 éves Norbi rajza.
Norbit Szabolcsból fogadta be a Mamásotthon két testvérével és édesanyjával

2009. márciusában örömmel értesültünk arról, hogy a „A Menedék Alapítvány Mamásotthonának korszerűsítése a hatékony és komfortosabb segítségnyújtás érdekében” címmel beadott pályázatunkat nyertesnek ítélte meg a bizottság. Reményünk valóra vált és nagyon hálásak vagyunk érte. Az ígért összeg felhasználásával reméljük megvalósítani az épület hőszigetelésének fokozását az öreg nyílászárók cseréjével. Megújul az ereszcsonna, a járófelületek burkolata, és akadálymentes lesz a földszint egy lakrésze. Az épület belső tisztasági festést is kap, és sor kerülhet néhány szükséges eszköz beszerzésére is.

Kívánom, hogy az életünk apró és hatalmas dolgai között is tudjuk megtapasztalni Isten segítségét. Higgyük el, amit nekünk szánt, azt segít is elérnünk.

Kis Andrea Anna, szakmai vezető

A Mamásotthon életéről

A Mamásotthon intézményét Huszár Géza nyugdíjazása mellett alkalmazásban vezeti.

„Különösen jó dolognak tartom munkatársaimmal együtt - mondja -, hogy ezt a szolgálatot az elődeink által épített és használt épületben, a Szent Gellért utcában lévő volt imaházban végezhetjük. Munkatársaimmal folyamatos munkarendben (nappal szolgálat, éjjel ügyelet) látjuk el a 30 főre engedélyezett otthon kiszolgálását, ami most éppen kilenc anyukát és gyermekét jelenti. Minden „család” (anyuka és gyermek) egy-egy külön szobában él. A Mamásotthonban tölthető idő számukra legfeljebb másfél év. A gyerekek nagy része óvodába, iskolába jár. Szeretnénk ezt az időt jól kihasználni arra is, hogy a keresztyéni életet bemutassuk számukra, amely nem csak a mindennapi segítségből áll.

A régi imaházból kialakított otthonban a szobákon kívül közös helyiségek is vannak: étkező, játszószoba, baba-konyha, közös főzőhellyel ellátott konyha és az udvaron egy kis játszótér szolgálja az itt élőket.

Munkatársaim mind hívő emberek, budapesti baptista, református és pünkösdi közösségekhez tartoznak. Öröm együtt szolgálni velük.

Az Otthon lakói közül többen rendszeresen járnak a Budafoki Baptista Gyülekezetbe. A gyerekek számára tartott gyülekezeti közös program különösen nagy segítség. Jó látni az otthon lakói életében történő változást, ami Krisztus kegyelme által történhet meg bennük, és amiben Isten minket is használ.

Szívesen fogadunk látogatókat a gyülekezetekből. Szolgáló testvérek 2-3 fős csoportokban járnak hozzánk gyermekalkalmakat tartani, beszélgetni stb. Gyakornokok is vannak nálunk rendszeresen – szinte állandóan – szociális témájú tanulmányokat folytató egyetemisták és főiskolások személyében. Ők is beilleszkednek a munkarendbe, és gyakorlati tapasztalatokat szereznek.”

A munkatársaknak minden hétfőn lehetőségünk van közösen áhítaton részt venni az Otthonon belül, amit Kovács Géza bácsi tart a déli órákban. Keddenként a Menedék Irodában van munkánkat-szolgálatunkat érintő megbeszélés és

igei alkalom Kovács Zoltán vezetésével. Minden hónap első keddjén pedig a Menedék Igazgatótanácsa ülészik. Ilyenkor a területek, szolgálati helyek vezetői találkoznak.

Kérjük a Testvéreket, hogy továbbra is fogadják a gyülekezetekben jelentkező segítségre szoruló gyerekeket, szülőket. Imatámogatást kérünk az ő helyzetük megoldásáért, a családon belüli erőszak, a megfélemlítettség megfékezéséért, lakhatási lehetőségükért, hitbeli előrejutásukért.

Huszár Géza, a Mamásotthon vezetője

A csoportképen a Mamásotthon és a Fiúotthon lakói és munkatársai láthatóak, akik együtt örültek annak, hogy közülük 2009. április 4-én házasságot kötött Pruma Dezső és Banykó Nóra.

Életünk és terveink a Fiúotthonban

Hálásak vagyunk azért, hogy a Fiúotthonban folyó szolgálat az elmúlt időszakban is működhetett, szolgálhattunk a segítséget kérők felé. Úgy tapasztaljuk, hogy egyre nagyobb számban jelentkeznek hozzánk a rászoruló fiatal fiúk, mi pedig szeretnénk a lehető legtöbb jelentkezőnek segítségére lenni. Ennek következményeként jelen pillanatban is telházal működik az intézmény.

Kialakításra került a tetőtérben a szolgálati lakószoba, ahová Sinka Gábor, szociális gondozó (aki az éjszakai ügyeletet is ellátja) átköltözött földszinti szobájából, így az alsó szinten már négy szobában, szobánként 3 ágyal működünk. A felső szinten működik az irodánk, továbbá hamarosan elkészül a mosdó, WC és nappali.

Sokat gondolkozunk és imádkozunk a továbblépés lehetőségén, mert szeretnénk, ha a segítő szolgálat mind több nehéz helyzetbe került fiatal számára lenne elérhető, és az a célunk,

hogy mindezt megfelelő körülmények között tehesük. A törvényi kötelezettségek és szükségesség miatt szeretnénk az épület akadálymentesítését elvégezni, és szeretnénk lépéseket tenni az energia gazdaságos felhasználása irányába is. Talán ebben előrelépést jelenthet egy frissen kiírásra került akadálymentesítési pályázat, melyet most kezdünk majd megírni. Egy segítő kapcsolat révén elkezdtük a koncepcionális tervezés folyamatát a jövőre nézve. Ezúton is köszönet érte!

Az udvar rendezése, füvesítése, ősszel megtörtént. Így nagyon szép, barátságos és kellemes szabadtéri pihenőhelyet nyertünk. Most folyamatban van egy kis konyhakert kialakítása is: a termelt zöldségeket a nálunk lakók majd a közös étkezések során elfogyaszthatják. Emellett jó lehetőség a napi hasznos és felelős időtöltésre, elfoglaltságra azoknak az ellátottaknak, akiknek épp nincs munkahelyük. Jó látni azt, hogy örömmel kapcsolódtak be ebbe a munkába.

Nagy örömünk, hogy két lakónk nyertes pályázat eredményeképp OKJ-s képzésen vehet részt (gipszkartonszerelő és CNC-forgácsoló), melyből a támogató, a Van Esély Alapítvány 100.000 Ft-ot biztosít. A maradék részt lakóinknak kell előteremteniük. Reméljük, sikerrel járnak, és használható tudást szereznek, mely segítheti továbblépésüket, hiszen tudjuk, hogy a hajléktalanságból elsősorban munkán, a munkához pedig a szakképzettségen, hozzáértésen át vezet az út.

Folyamatos lehetőség van a lelkigondozói beszélgetésekre, tanácsolásra, meghallgatásra. Minden este áhítatot tartunk, valamint működik a Teaklub is minden csütörtök este Molnár Tivadar

vezetésével. Vasárnaponként lakóink közül néhányan részt vesznek istentiszteleten. Szeretnénk, ha a nálunk lakó fiúk közül minél többen megtalálhatnák helyüket Krisztus és egy élő gyülekezet családjában.

Liptai Gábor, szociális munkás

KISKUNMAJSA

Lelki élet a Menedékvárosban

Az Úr Jézus Krisztus kegyelméből a Menedékvárosban folyó lelki munkáról, életvitelünkről szeretnénk most röviden híreket adni.

A munkatársak mind készségesen állnak rendelkezésére mindazoknak, akik lelki témákkal, problémákkal keresik meg őket. Valójában ezek az élethelyzetekből kinövő, természetesen kialakuló lelkigondozói alkalmak. Törekszünk e lehetőségek, szükségégek felismerésére, hogy ilyen helyzetekben is az Úr Jézus indításainak, útmutatásainak engedelmessé váljunk.

A lelki élet másik színtere a hétfőnkénti közös munkatársi találkozó áhítata, amely során bibliai emlékeztetők, intelmek, tanítások hangoznak el, a Szentírás különböző részeiből, ezzel is elősegítve a Menedékváros munkatársainak mint szolgáló testületnek lelki egységét, szolgálatra való készségét. Mindezek célja pedig a „tisztaság szívből, a jó lelkiismeretből és a képmutatás nélküli hitből származó szeretet.” (I Tim 1:5)

Az áhítatokat és istentiszteleteket Huszár Géza és Csaplár Péter vezetik.

A napenkénti esti áhítatok valójában kettős célt szolgálnak: Az egyik határozott cél a tanítványok képzése. Ezen cél érdekében, az áhítatok első 20-25 percében igemagyarázat és életre alkalmazott tanítás hangzik el annak érdekében, hogy ne csak úgynevezett keresztyének legyünk, hanem legyünk valósággal Krisztust követők. Az áhítat ezután következő része (20-25 perc) szolgál az imádkozásban, a közbenjárásban, dicsőítésben való elmélyülésre. Ezt az alkalmat a hét minden napján megtartjuk csütörtök és vasárnap kivételével. Ezen a két napon vannak az istentiszteleteink.

Az istentiszteleti alkalmak során csütörtökön mostanában Sámuel második könyvéből hangzik el a tanítás. Ez valójában egy sorozat, amelyet még 2006-ban kezdtünk és már átbeszéltük Sámuel első könyvét.

A fent felsorolt alkalmakon a Menedékváros lakói változó rendszerességgel vesznek részt: van, hogy többen vagyunk, van, hogy kevesebben, általában a gyülekezet szilárd magja jelen van. A barátokkal együtt átlagosan 15-20-an vagyunk együtt. A vasárnapi istentiszteleteken délelőtt átlagosan 35-45 fő között szoktunk összejönni. A gyülekezetbe eljönnek a városból is: két család rendszeresen jár, de vannak családok, akik csak bizonyos alkalmakkor. Minden hónap első vasárnap délelőttjén istentisztelettel egybekötött úrvacsorai alkalmat tartunk, a harmadik vasárnap délelőttjén a Soltvadkertről Baptista Gyülekezetből jön vendég szolgálattelvő. A negyedik vasárnap pedig a Budafoki Baptista Gyülekezetből érkezik hozzánk szolgálattelvő.

Gyermekfoglalkozásokat tartunk minden vasárnap délelőtt és délután, amelyek során a gyermekek játékos módon ismerkedhetnek meg az evangéliummal.

Jó kapcsolatot ápolunk a 4H misszióval (Helping His Hungarian Heroes). A misszió vezetői, Eric és Rosemary Barret szolgáltattak nálunk április 2-án, és arról beszéltek, hogy az Univerzum hogyan fedi fel az élő ÚR csodálatos lényét. Erre az alkalomra is többen jöttek Kiskunmajsáról, Soltvadkertről a Menedékváros lakóin kívül.

A gyülekezet vezetői Kiskunmajsán meghívást kaptak egy közös imaalkalomra, melyen részt vett a helyi Roma Gyülekezet és Reménység Kapuja Missziós Gyülekezet

lelkipásztorai is. Törekszünk arra, hogy még több közösség vezetője eljöjjön ezekre az alkalmakra, melyeken havi rendszerességgel veszünk majd részt.

Törekszünk arra, hogy a Kiskunmajsán élő, a Menedékvárosból kiköltözött családokat rendszeresen meglátogassuk.

Mindezen alkalmak során vannak megtérők, akiket lehet tovább tanítani, utógondozni. A sokrétű lelki munka lehetővé teszi a tanítványképzést, amelynek az a célja, hogy a Menedékvárosban megtérő lelkek a Menedékváros határain belül és kívül is az Úr Jézus Krisztus tanítványai maradjanak. Legyenek hordozói az evangéliumnak (az Úr Jézus megváltásáról szóló örömhírnék) és az egészséges bibliai tanításnak, ahogy az magától az Úr Jézustól elhangzik: „*Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.*” (Jel 2:10)

Csaplár Péter, szociális munkás

Fontos dolognak tartjuk, hogy az intézmények mellett működő gyülekezeti közösség a lelki fejlődésre is alkalmakat biztosítson, lehetőséget az életünk értékelésére, a megnyugvásra, találkozásra Jézus Krisztus üzenetével, kegyelmével.

A gyülekezeti közösség Krisztus által nyert örömhírben, biztonságokban, mindennapi életében legyen jó és választható lehetőség azoknak, akik eddig még csak nem is hallottak komolyabban Isten Igéjéről, a lelki közösség életéről. Fontosnak tartjuk a keresztyén értékek mindennapos közvetítését fölkínálva annak választhatóságát, és bemutatva annak örömét.

Rendszeresen van felhívás az Isten kegyelmének választhatóságára, közös imádko-

zásra, vagy éppen egy-egy személy problémájának a hordozására.

A nehéz helyzetbe került gyermekek, családok, hajléktalanok számára különös fogékony-ságot és annak lehetőségét rejt magában a gyülekezeti élet: a Menedékváros lakóinak, dolgozóinak fele a gyülekezet tagja. Néhányan vannak csak az ott lakók közül, akik rendszeresen nem jelennek meg a gyülekezet alkalmain.

A szolgálatok jelentős részét egymás közt megosztva Csaplár Péterrel közösen végezzük, a hétköznapi alkalmak szinte teljesen az ő feladatai

és lehetőségei közé tartoznak. Szolgálatát hűségesen és odaszántan végzi, így számára is és a gyülekezet tagjaira nézve is sok örömet jelent. Péter baptista teológiát végzett, felavatása még nem történt meg (feleségével együtt kérték, hogy várjunk, míg a gyülekezet és a Menedékváros lakói jobban megismerik őket).

Kiskunmajsán imádságos alkalomra szoktunk összejönni az evangéliumi gyülekezetek vezetőivel, szolgálóival háromhavonta. Az Új gyülekezetek találkozójára meg voltunk hívva Bicskére, ahol 34-en vehettünk részt. Lelkesítő és építő szolgálatokat hallgathattunk meg, miközben közösségben lehettünk egymással.

Kérjük testvéreinket, hogy imádkozzanak értünk, és várjuk továbbra is az eddigi rendszerességgel a különböző gyülekezetből érkező szolgáló testvéreket.

Huszár Géza, szociális munkás

Szolgálatunk a hajléktalan-ellátásban

Hálásak vagyunk érte, hogy Kiskunmajsán a Menedékvárosban folyó szolgálat az elmúlt időszakban is működhetett, szolgálhattunk a hozzánk segítségért forduló hajléktalan emberek felé. Folyamatosan érkeznek újabb lakóink az intézménybe.

Munkatársaink jelenleg: Rétiné Fekete Katalin és Ráczné Baranyi Mária szociális gondozó, Csaplár Péter, Farkas Ibolya és Bödök Zoltánné szociális munkás, illetve Liptai Gábor intézményvezető.

Örülünk annak, hogy lakóink többnyire megállják a helyüket nálunk, többen bekapcsolódnak a gyülekezet életébe, a napi áhítatokon részt vesznek. Nagy szomorúsággal tölt el minket, amikor valakitől el kell búcsúznunk különböző problémák miatt. Ezen problémák között az alkoholhoz való ragaszkodás áll az élen. Isten sze-

retetére és kegyelmére van szükségünk, hogy lakóink tudjanak ital nélkül boldog, megelégedett és teljes életet élni.

Hálásak vagyunk azokért a lakóinkért is, akik munkát találnak a környéken, vagy ennek híján megtalálják elfoglaltságukat a Menedékvároson belül. Ezt nagyon

fontosnak tartom, hiszen a tétlenség, a semmittevés tapasztalatunk szerint rossz tanácsadó: mosogatás, kertészkedés, szemétyűjtés, pakolás, raktárrendezés, fagyűjtés, takarítás, stb. segíthet a felelősség és a munkában rejlő öröm megtalálásában. Öröm látni a szorgalmat és igyekezetet.

Meglátásunk szerint továbbra is nagy szükség lenne valakire, aki helyben lakóként magának érzi a teljes Menedékvárosban folyó szolgálatot és helyi vezetőként erre felhatalmazva irányítaná a Menedékváros életét, valamint egy olyan talpraesett műszaki érzékkel megáldott karbantartóra, aki a felmerülő műszaki problémák elhárításán túl szisztematikusan látna neki a fejlesztési feladatok elvégzéséhez. Emellett továbbra is keresünk egy főt, aki szociális munkásként szolgálna a nálunk lakó hajléktalan emberek felé. Imádkozzunk alkalmas és elhivatott munkatársakért!

Liptai Gábor, intézményvezető

Hálaadás

„Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem, és aki ilyen úton jár, annak mutatom meg Isten szabadítását.” Zsoltárok 50:23

Nagyon sokszor jövünk Isten elé imádságban, és hozzuk elé kéréseinket, problémáinkat, vagy éppen bűnbánatért könyörgünk, de sajnos sokszor elfeledkezünk egy nagyon fontos elemről, a hálaadról. A zsoltárróval együtt vallom ezeket az igeverseket, és hálás vagyok, hogy életemre és kollegáim életére nézve is érvényesek.

A következő sorokban szeretnék egy pár gondolatban beszámolni, mi is történt velünk az elmúlt negyed évben, milyen megtapasztalásaink voltak, és milyen imatémáink és harcaink vannak.

Az elmúlt hírlevélben írtam le, hogy hiányunk van a munkatársi csapatban, és imádkozunk egy keresztyén családgondozóért, aki mind lelkileg, mind szakmailag a helyén van. Hálás vagyok Istennek, hogy meghallotta könyörgésünket, és küldött egy munkatársat Gyöngyösre F. Margó személyében, aki a Kecskeméti Baptista Gyülekezet tagja. Itt szeretném megjegyezni, hogy továbbra is hiány van: egy gyermekgondozói állás betöltetlen. Keresünk, olyan munkatársat, aki elhivatással rendelkezik a gyermekek irányába. Tudom, hogy ha hittel és kitartóan imádkozunk, akkor teljesíti Isten ezt a kérésünket is.

A karácsonyi ünnepekkel kapcsolatosan is nagyon sok dologért tudunk hálásak lenni, többek között két dolgot szeretnék kiemelni. Az egyik, hogy minden itt lakó kaphatott ajándékot. A másik hálaok, ami ezzel kapcsolatban a szívemben van, hogy ezen a karácsonyon is szólhatott Isten szava az itt lakó emberekhez. A szilveszter is nagyon jól telt. Az itt dolgozók és a gondozottjaink közösen voltunk együtt, és ünnepeltük az újév beköszöntét.

Hálásak vagyunk Istennek, hogy láthatjuk azt is, hogyan munkálkodik az emberek szívében, és milyen változásokon mennek keresztül azok, akik elfogadják őt. Nem szabad azokról sem elfeledkezünk, akiket Isten ránk bízott, hogy hordjuk őket imakarjainkon, és harcoljunk a megtérésükért.

Nem hiába készültünk a gyermeknapra, ami egy nagy családi alkalom volt megint, hiszen ilyenkor is az itt dolgozók és a lakók közösen

ünnepeljük a közösséget, kicsiket és nagyokat. Ilyenkor vetélkedők, sorjátékok vannak, és természetesen nagyon jó a kedvünk.

Nagy megmérettetés előtt álltunk többen is, hiszen júniusban hárman fejeztük be tanulmányainkat. Ez azt jelenti, hogy a júniusi hónap a kemény tanulásról és az államvizsgákról szól többünk számára. Hittük és tapasztaltuk, hogy ezekben a megmérettetésekben is számíthatunk Isten támogatására; mindannyian sikeres záróvizsgát tettünk.

Végül azok számára, aki olvassák ezeket a sorokat, szeretnék magam és kollegáim nevében áldást kívánni életükre, munkáikra, családjaikra, kapcsolataikra, és tapasztalják meg az Úr jósgát, amiért majd hálásak lehetnek!

Antal György

Ő nyitott ajtót nekem...

Kecskeméten egy nagycsalád első gyermekeként születtem, majd három lány és egy fiútestvérem követett. Felnövekedve először élelmszeripari szakközépiskolában, majd egészségügyi területen tanultam tovább.

Már fiatalon elhivatást éreztem a rászorulóknak segítségére így az egészségügy felé vezetett az utam. Közel 25 évig kórházi osztályokon, illetve szakrendelőben dolgoztam. Évekkel ezelőtt a nagy fiaim mellett már lehetőségem nyílt, hogy főiskolára jelentkezsem, mivel vonzott a szociális munka. Pár hónappal ezelőtt, végzős főiskolai hallgatóként a családsegítő szakmai gyakorlatomat a kiskunmajsai Menedékváros Családok Átmeneti Otthonában végeztem.

Ottlétem alatt nagy hatást gyakorolt rám a Családok Átmeneti Otthonában megtapasztalt jó

munkatársi légkör, valamint a gondozottak felé történő szolgálat. Néhány nap alatt tudatosult bennem, hogy szívesen dolgoznék ebben az intézményben.

Isten elé vittem a kérdésemet, hogy megtudjam, Ő hol szeretne engem látni. Csodaként életem meg azt – úgy érzem Isten válaszolt imámra –, hogy épp abban az időben volt szüksége az Otthonnak egy családgondozóra, az intézményvezető pedig megkérdezte tőlem, szívesen szolgálnék-e a Menedékvárosban.

Hiszem, hogyha Ő nyitott ajtót nekem, akkor itt a helyem. Naponta tapasztalom, illetve tapasztalja a kicsiny munkatársi csapat Isten vezetését a próbák, nehézségek idején. Nagyon hálás vagyok azért, hogy rendszeresen együtt imádkozunk egymásért, családjukért, a gondozottakért, és érezzük az Úr folyamatos megtartó erejét.

Szeretném továbbra is - Istentől kérve a bölcsességet - alázattal végezni szolgálatomat.

Gyöngyösiné F. Margó

Hell Zsuzsanna és Felezsán Róbert házasságkötése volt a 28. a Menedékváros tizenegy éves eddigi történelmében. Zsuzsi egy gyermekkel a Családok Átmeneti Otthonának volt a lakója, Robi pedig a Hajléktalanok Átmeneti Otthonában élt, így ismerkedtek meg a Menedékvárosban.

BODROG

Tavasszal, március közepén meglátogatott minket a belfasti Bloomfield Presbiteriánus Gyülekezet vezetősége, hogy ők is láthassák azt a munkát, melyet már több gyülekezeti tagjuk beszámolóiból ismertek. Ez az a gyülekezet, mely 3 éven keresztül rendszeresen támogatja a bodrogi szolgálatot. E találkozóknak fő célja volt, hogy a két gyülekezet vezetősége megismertesse egymással gyülekezetének misszióját, terveit, és együtt imádkozhassanak Isten vezetéséért.

Május második hétvégéjén Bodrogon tartotta házaskonferenciáját a Bibliai Házassággondozó Szolgálat. Miklya Luzsányi Mónika, valamint Selmeczi László és Otilia tartottak előadást több aktuális témában: gyermeknevelés jelen korunk posztmodern kultúrájában, házastársak közötti kapcsolat és konfliktuskezelés.

Május végén a zeneiskolások mutatták meg egész évi munkájuk gyümölcsét a tanév végi koncerteken, június elején pedig az általános iskolások zárták le tanévi munkájukat. Nagyon tartalmas és sikeres tanévet zárhattunk, amelyért Istené a dicsőség! Óvodánkban hét nagycsoportos, általános iskolánkban pedig tíz végzős diák ballagott el, hogy továbblépjen általános, illetve középiskolába. A ballagási ünnepélyeken azért imádkoztunk, hogy Isten áldja meg további fejlődésüket, növekedésüket, és ne csak értelmükben fejlődjenek, hanem Alkotójukat is jobban megismerhessék.

Ebben az évben is folytatódott a Bodrogi Oktatási Központ épületének építése, pontosabban az óvodai szakasz, az irodai termek, néhány iskolai tanterem és az üzemi konyha kialakítása volt az aktuális feladat. Tervünk az volt, hogy a tanév végére ezek elkészülhessenek, és a nyáron tudjuk intézni a használatba vételi engedélyeket. Az elmúlt időszakban az építkezést Fodor Antal vezette, rajta kívül alkalmazottként dolgozott még a gyülekezetünkben Nagy János, a faluból Szenyéri Ottó, Észak-Írországból pedig felajánlóként Philip Surgenor.

A következő évben Philip még egy évet tovább marad köztünk dolgozni, illetve egy másik felajánló, Andrew is megérkezett Belfastból a következő 1 évre felajánló munkára. Isten áldja meg mindegyikük odaszántságát!

A tanév utolsó hetében, június 8-15-ig a bloomfieldi gyülekezetből egy újabb csapat jött, hogy a Bodrogi Oktatási Központ épületében segítsenek az építkezési munkákban. Mivel addigra a tervek szerint elkészült az épület következő szakasza, így ők már az emeleten lévő leendő szolgálati lakások válaszfalait húzták föl. A csapat hölgytagjai az elkészült termek nagytakarítását végezték, így az oktatási intézményeink évváróján egy újabb épületrész átadását ünnepelhettük velük együtt.

Az évvárónkon ünnepeltük az épület újabb részeinek átadását, s közben örömmel fokozta egy óriási ajándék: egy új Sulibusz. Három üzletember keresett meg minket tavaly ősszel, hogy milyen módon támogathatnák a bodrogi missziót. Akkor még három mikrobusszal szállítottuk Kaposvár felől az óvodásokat, iskolásokat, és a buszainkon való helyhiány miatt nem tudtunk már újabb diákokat fölvenni. Imáinkra Isten ezen az embereken keresztül válaszolt, és egy új, 24 személyes Mercedes buszt kaptunk ajándék-

ba. A másik, régebbi 21-személyes mikrobusszunkat pedig ezek után be tudtuk cserélni egy (kicsit korosabb ugyan, de) 46 személyes Ikarusra. Ezekkel a járműveinkkel már megoldódik a helyhiány. A nyár elején már több diák jelentkezett át iskolánkba a következő tanévre magasabb évfolyamokon is. Hisszük, hogy még sok diák fejlődhet keresztyén oktatási intézményeinkben nemcsak ismeretben, készségekben, hanem Isten ismeretében is!

Július elején egy újabb észak-ír csapat érkezett hozzánk Newtownards városából, hogy a zenei táborunk előkészületeiben és egyéb karbantartási munkákban segítsenek. A fordításban Földesi Flóra segített egész héten.

Július közepén ismét megrendeztük keresztyén zenei táborunkat, melyre az ország több településéről érkeztek diákok. A hetet egy jótékonysági koncerttel zártuk, melyen egy falubeli beteg kisfiú számára gyűjtöttünk adományt.

Július végén Észak-Írországból érkezett egy fiatal csapat az ún. Exodus-misszió keretein belül. Gyülekezetünk fiataljaival együtt a környéken beszéltek Isten szeretetéről, a jó hírről, hogy személyes kapcsolatba akar mindenkivel lépni. Isten adjon folytatást a megérintett szívekben!

Augusztus 10-13-ig angol bibliaklubunk volt, ahol gyermekek és fiatalok számára tartottak angol nyelvi és bibliai foglalkozásokat a Bloomfield Presbiteriánus Gyülekezet tagjai.

Az elmúlt hónapokban több baba született Bodrogon: Erdei Attila és Mónika családjába Fanni harmadik leányként, Juhász Gábor és Andrea családjába másodikként Hajna, valamint Gál Tiborhoz és Noémihez első gyermekként Erik.

„Kedves Hírlevél-olvasók! Bizonyára azért olvassátok ezt a hírlevelet, mert érdekel, mik történtek velünk az elmúlt időszakban. Ezért gondoltam, hogy érdeklődésre tarthat számot egy, a legutóbbi zenetáborról szóló beszámoló is.

A zenetábor - mint minden évben - sok izgalom, idegesség és rengeteg imádság után, 2009. július 12-19 között „zajlott” le. Igazság szerint nem is jó szó a zajlott, mert olyan csodálatos hangokat, muzsikát élvezhettünk, amilyenre mindig egy évet kell várunk. Néhány számmal jellemezném a tábort: 59 fiatal + több mint 20 segítő és 10 tanár élt 8 napig együtt.

A tábor előkészítése hónapokat vett igénybe, de megérte. Ennek köszönhetően ugyanis új kapcsolatok és barátságok születtek a táborban, még inkább megismerhettük Isten Igéjét egy kis héber/görög szómagyarázattal együtt, illetve zenélhettünk kimerülésig. Egyszerűen élveztük az együtt töltött napokat. Kikapcsolódás és szórakozás is volt ez egyszerre amellelt, hogy a zenélés bizony erőfeszítést, odafigyelést és együttgondolkodást is igényel. Igen, a zene és a zenetábor által tanultunk az Ige mellett egymástól igeismeretet, türelmet, odafigyelést, szorgalmat és odaadását is. A zene ugyanis jobb minden tanítónál, hiszen belülről készíti az embert önfegyelmre és az összhangra való odafigyelésre, hiszen nem lehet úgy koncertezni, sőt egy egyszerű darabot sem előadni, ha a csapat tagjai csak a saját játékkal vannak elfoglalva, és nem érdeklí őket a másik. Az olyan zenét már inkább lehet zajnak, mintsem zenének nevezni.

Erről jut az eszembe, hogy hányszor történik meg ugyanez a saját életemben is? Hányszor van, hogy csak a saját nótámat fújom, és nem figyelek a másokra, mert egyszerűen nem érdekel. Vajon milyen lehet ez azok számára,

akik látnak és hallanak engem? Mi lehet az Úr Jézus véleménye ekkor rólam, rólunk?

Az összhang, amely az egymásra figyelő és a másik képességeit, tudását és lehetőségeit is figyelembe vevő emberek sugároznak, vonzó. Vonzó, mert ritka egy olyan világban, amely az önzést hirdeti, és az egyéni sikert dicsőíti.

Ez volt a jubileumi 10. zenetábor Bodrogon, így különösen kitettek magukért a szervezők: volt torta, ünneplés és sok minden más, ami örömet okoz. Így tudtunk elmenni szerdán Kaposvárra is a Virágfürdőbe, ahol kicsitől a nagyig mindenki élvezte a hűsítő habokat és bolondozást, amire a hőségben már igencsak vágytunk.

A tábori élményeinket csak fokozta, hogy régóta ismert barátaink mellett észak-ír testvérek is közöttünk töltötték szabadidejüket, és ezzel angol nyelvi ismereteinket is gyarapíthattuk, továbbá velük gyakorolhattunk zenélni, és az együtt töltött napok alatt egy kicsit megismerhettünk valamit az ő kultúrájukból is. Külön öröm volt az ír este számunkra, amelyen ír népdalokat adtak elő és énekelhettünk mi is.

A táborban mindenféle hangszeres játék jelen volt a vonósoktól és gitártól a réz- és fáfúvós hangszereken keresztül a dobokig, a zongoráról már nem is beszélve. A hét művészeti színvonalát emelte, hogy olyan neves művész, mint Dóczi Áron adott koncertet nekünk, ahol Molnár Dénes tanár úr is briliáns előadással kápráztatott el mindenkit.

Ezt a másokért való önzetlen odaszánást tükrözték és sugározták a táborban résztvevő tanárok és segítőik, amely arra sarkallja az ezt élvezőket, hogy ők is hasonlóképpen cselekedjenek. Önzetlenül adni – ez volt az egyik kimondott célja is együttlétünknek: adni annak, akinek nincs, vagy nem lehet. Ennek jegyében gyűjtöttünk egy beteg kisfiú gyógyulásáért vasárnapi koncertünkön, amelyre a falu minden lakosát személyesen hívtuk meg.

Nem is tudom, miképp összegezhetném másképp az élménybeszámolót, mint ezzel a képpel, amely végig bennünk marad az édesanyáról, aki beteg fia számára ott előtünk vette át, amit gyűjtöttünk neki!

Érdemes volt megszervezni, eljönni, és végigdolgozni ezt a hetet együtt másokért, miközben jól éreztük magunkat. Igaz az a régi mondás a Példabeszédek könyvéből: „Aki másokat felüdít, maga is felüdülni!” (Példabeszédek 11:25) Mi felüdültünk és ezúton megköszönjük mindazoknak, akik számunkra lehetővé tették ezt az élményt!

Isten áldjon meg benneteket és adjon örömet és felüdülést nektek is, ahogy velünk tette!”

egy táborozó

Augusztus 29-30-án (szombat-vasárnap) tartjuk a „Jó az Úr” Bodrogi Baptista Gyülekezet és az óvoda alapításának 20. évfordulóját. Szeretnénk együtt ünnepelni azokkal, akik ez időszak alatt tagjai voltak gyülekeztünknek, dolgoztak óvodánkban. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!